

E. g.: To minimize, to cut, to set the pace, to surpass, to match, to beef up, to raise, etc.

Інтенсифікація серед прислівників властива максимайзерам – посилюючим прислівникам і прислівниковим сполученням [4,120].

E. g.: Especially, extremely, totally, far and away, in and out, etc.

Значення неозначено великої кількості людей, тривалого часу, необмеженого простору, граничної міри передають кванторні вирази межі.

E. g.: Millions, head to toe, in the world, every inch, 7 days a week, second to none, etc.

Одним з найбільш розповсюджених засобів вираження значень межі інтенсивності в мові реклами є номінативні пропозиції з імплікацією порівняння і еліптичні порівняльні пропозиції. Їх смислова структура включає затвердження якості, притаманної предмету реклами, за відсутності згадування про другий компонент порівняння.

E. g.: Tek's new logic analyzer: more accuracy for more productivity.

Відсутність згадування про другий компонент порівняння за наявності чисельних пресупозицій відносно можливого складається в формулу "краще взагалі", що підтверджується чисельними прикладами пропозицій такого роду в рекламних текстах.

E. g.: The new Montego is more than ever a car for the demanding driver.

Синтаксична роль рамкового повторення полягає в буквальному обмеженні повідомлення смисловими межами.

E. g.: Elegant ... Yet so practical.

Ask for the original WILTON RWP ARMETABLE Brand Product.

For Tabletop, For Soup and Salad Bar, For Buffet, Catering and Parties...

WILTON RWP ARMETABLE Brand Product Elegant... Yet so practical.

Як засіб досягнення максимальної виразності та граничної інтенсивності висловлювання, ступінь повторення у рекламному тексті може скласти 20% слів усього тексту.

Отже, можна зробити висновок, що реклама володіє особливим інтенсифікованим мовним кодом. На даний час, тактика інтенсифікації, завдяки специфічним мовним засобам, є найефективнішим способом впливу на отримувача реклами.

References

1. Аврасин В.М. Социальные и психолингвистические характеристики языка рекламы. – М.: Международные отношения, 1996. – 196с.
2. Арнольд И.В. Лексикология современного английского языка. – М.: Высшая школа, 1973. – 351с.
3. Арнольд И.В. Основы лингвистических исследований. – М.: Высшая школа, 1991. – 140с.
4. Туранский И.И. Семантическая категория интенсивности в английском языке. М. – Высшая школа, 1990. – 356с.

Олена Кіндзерська
наук. керівник – асист. Л.Ю. Борецька

PHONO-GRAPHICAL PECULIARITIES OF RENDERING EVENTS AND CHARACTERS OF THE NOVEL "THE LOST WORLD" BY SIR ARTHUR CONAN DOYLE

Sir Arthur Conan Doyle is considered to be one of the most remarkable English novelists. He is regarded as a master storyteller not only due to fascinating plots, but also due to skillful usage of different stylistic devices. Besides world-known Holmes and Watson, one of his most memorable creations was the maddening, fascinating and irascible character who thunders through adventure after adventure [4, p.xx], the memorable Professor George Edward Challenger, the main character of "The Lost World", the man who, with the help of his friends Edward Malone, Professor Summerlee and Lord John Roxton, is bringing back evidence of Pterodactyls in a lost world in South America.

Sir Arthur Conan Doyle made his creation picturesque and captivating using not only vivid lexical and syntactical devices, but also very specific graphical means.

One of the most frequent used devices is italicization of words which serves many functions. The reader often comes across italicized proper names, especially names of newspapers, journals and boats. Let us analyse the following examples:

Wasn't he the man who broke the skull of Blundell, of the *Telegraph*? [4, p.7]

I am the reporter of the *Daily Gazette* [4, p.39].

I shall be much tempted to take the next down-river boat and catch the *Bolivia* at Para [4, p.52].

In these cases italics are used to underline names, though some publishers consider it to be the

rule to print proper names in such manner.

To draw the reader's attention, add logical significance, and also intensify the message emotionally [3, p. 57], the author italicises other words among which we can distinguish several groups:

a) Latin and French borrowings:

1. And that telegony is still *sub judice*? [4, p.15]
2. An area, as large perhaps as Sussex, has been lifted up *en bloc* with all its living contents [4, p.28].

notional words (especially pronouns):

1. Besides, as you say, men ought to *make* their own chances, and not wait until they are given [4, p.5].
2. Well, of course, I am aware that there is not any what you might call *definite* evidence [4, p.14].
3. That's what *he* says [4, p.31].

auxiliary words:

1. He warned you off, but if you *will* come, by the Lord you do it at your own risk [4, p.15].
2. Where *did* you get that file? [4, p.32]
3. Why, young fellah, where *have* you lived? [4, p.42]

The words in the given sentences are emphasized by the author in order to draw the reader's attention to the time of the action.

Another graphical means used in the novel is hyphenation which occurs in quite different functions. Very often it is used to show the break of the speech act which conveys some insinuation:

1. *Well, if your conscience can stand it – [4, p.11]*

I'm not the man – [4, p.16]

Combining hyphenation with the extended repetition the author also makes the emphasis on definite words, as, for example, in such sentences:

1. *I must tell you that he is a perfectly impossible person – absolutely impossible [4, p.13].*

If you find him dangerous – really dangerous – ring the bell and hold him off until I come [4, p.13].

A ruffian – a common brawling ruffian – that's what you have become [4, p.18].

Besides, in some cases, he intends to show the speaker's hesitation and diffidence: *I said so- I said so warmly, for I felt that the professor was an ill-used man [4, p.18].*

In other examples, the effect is achieved even without repetition of the words.

1. *That's what I should like – to be envied for my man [4, p.4].*

2. *Anything – anywhere – I care nothing [4, p.6].*

Rational thinking and speech of Challenger is expressed in short sentences which often contain the break of thought in the middle of the utterance that is rendered by hyphens: *Nearly all of them were totally ruined – an irreparable loss [4, p.26].*

To create additional information about the characters Conan Doyle often employs graphons, especially concerning Lord John Roxton and Mr. McArdle. As to the first, we know he is a well educated person, but through the usage of graphons the author makes the emphasis on the carelessness of his pronunciation.

1. *Don't mind takin' a risk, do you? [4, p.42]*

2. *Oh, come, we must play the game accordin' to rules [4, p.51].*

Lord Roxton also uses *o'*, *an'*, *somethin'* in stead of *of*, *and* and *something* respectively. The final "g" is dropped almost in all participles and gerunds (*dry-nursin'*, *swervin'*, *learnin'*, *lookin'*, *runnin'*, *livin'*, *gettin'*, *huntin'*) and pronouns (*somethin'*, *anythin'*).

In the case with Mr. McArdle the purpose of the change of the accepted graphical representation is to show the Scotch accent, the most characteristic feature of which is the elongation of short sounds. So, he pronounces *rideeculous*, *seempathy*, *supposeetion*, *expedeetion* in stead of *ridiculous*, *sympathy*, *supposition*, *expedition* respectively. Let us look at the following sentences:

1. *You have the true descreeptive touch [4, p.6].*

2. *What sort of meesion had you in your mind, Mr. Malone? [4, p.6]*

3. *Went to South America on a solitary expedeetion two years ago [4, p.6].*

Judging from the examples, as a result of graphons, his speech sounds a little bit odd for people who are not accustomed to such pronunciation.

Summing up the options of the graphical arrangement of the novel "The Lost World" by Sir Arthur Conan Doyle, we see the varied application of italics, hyphenation and graphons for recreating the individual and social peculiarities of the characters and the atmosphere of the communication act itself [1, p.15]. So, we may conclude that Conan Doyle is a master of hints and hidden ideas which he achieves with the help of graphic means.

Література

1. Кухаренко В.А.. Практикум зі стилістики англійської мови. Підручник.- Вінниця: Нова книга, 2003. – 160с. – англ.
2. Єфімов Л.П., Ясінецька О.А. Стилістика англійської мови і дискурсивний аналіз. Учбово-методичний посібник. – Вінниця: Нова книга, 2004. – 240с.
3. Мороховский А.Н., Воробьева О.П., Лихошерст Н.И., Тимошенко З.В. Стилістика англійського мови. Учебник. – К.: Высш. школа, – 1991. – 272с.
4. Sir Arthur Conan Doyle. The Lost World and other stories. – Worldworth Classics. – 1995.

Наталя Ктитор
наук. керівник – доц. Т. П. Лісіичук

ІГРОВІ ФОРМИ РОБОТИ НА УРОКАХ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ В СТАРШИХ КЛАСАХ

У методичній та психологічній літературі пропонується значна кількість ефективних методів та прийомів, які позитивно впливають на навчальний процес. Одним із них є ігрові форми роботи.

Ігрові форми роботи – це ефективний метод навчання іноземної мови, оскільки вони стимулюють процес мислення і спонукають до творчості, допомагають учням розвивати та застосовувати на практиці мовленнєві вміння, формують мотивацію до навчання. Вони підвищують інтерес учнів до занять, а головне – роблять навчання цікавим, змістовним і творчим.

Ігрова діяльність також сприяє реалізації виховних цілей, привчаючи учнів до відповідальності, а також формує в них, поряд з партнерськими відносинами, почуття внутрішньої свободи, відчуття дружньої підтримки і прагнення надати, у випадку потреби, допомогу своєму партнеру, що сприяє зближенню учасників гри, поглиблює їхні взаємовідносини, згуртовує учнівський колектив. Розширюючи межі міжособистісних стосунків, гра сприяє виникненню творчих зв'язків між учнями, а також робить більш об'єктивним процес самооцінки, підвищує об'єктивність в оцінюванні інших [2, 29].

Ігрові форми роботи є ефективним засобом активізації мовленнєвого спілкування. Гра заохочує активність учнів, дає можливість проявити себе в діяльності, сприяє більш швидкому запам'ятовуванню іноземних слів та речень, особливо, якщо знання цього матеріалу є обов'язковою умовою участі у грі. Гра дає можливість не тільки засвоїти вивчений матеріал, але й отримати нові знання, оскільки бажання виграти примушує інтенсивно думати, згадувати вже засвоєний матеріал і запам'ятовувати новий під час гри [3, 105].

Через гру і під час гри свідомість дитини поступово готується до складних умов життя, відносин з ровесниками та дорослими, формуються такі якості особистості, як самостійність, ініціативність, організованість, розвиваються творчі здібності, вміння працювати в команді.

Суть навчальної гри полягає в тому, що учні розв'язують розумові задачі, які пропонуються в захоплюючій ігровій формі, самостійно знаходять рішення, долаючи при цьому певні труднощі. Вони сприймають розумову задачу як практичну, ігрову; це підвищує розумову активність учнів.

Важливою ознакою ігрових форм роботи є можливість індивідуалізувати роботу на уроці, забезпечити завдання, доступні для кожного учня, з врахуванням його розумових можливостей і максимально розвивати здібності кожного учня [4, 35].

Використання гри під час навчання іноземної мови сприяє мимовільному запам'ятовуванню мовного матеріалу й формуванню міцних навичок усного мовлення. Вона, з одного боку, сприяє активізації емоцій та емоційної пам'яті, з іншого – містить необхідні для навчання одиниці монологічного та діалогічного мовлення. Гра може бути гарним матеріалом для введення, закріплення та подальшої активізації дій учнів з навчальним матеріалом.